

Tør du satse et venskab?

Den 28. november 2009

Af Henrik Sørud

Hvor meget er et venskab værd og hvad kan det holde til? I det aktuelle stykke "Kunst" er lige nøjagtig 200.000,- en grænse der sætter tre venners 15 årige venskab på en alvorlig test.

Den direkte årsag er, at Serge har købt et helt hvidt maleri til det netop omtalte beløb - og kan man det? Kan man give så meget for et maleri, ja, lige frem blive forelsket i det? Eller sætter man derved materiel erhvervelse højere end sine venners oprigtige kærlighed? Og hvem kan i grunden tillade sig at gøre sig til dommer over den slags anskuelser?

Det er disse delikate problemstillinger, der for tiden gives en fin fornemmelse af på Svalegangens skrå brædder. I en vittig og til tider sylespids ironisk dialog portrætteres en mandlig trio i 30'erne, der i løbet af stykket glider mere og mere fra hinanden, mens de på en og samme gang både morsomt, perfidt og til tider pertetisk, ufrivilligt klæder sig af overfor hinanden.

Det er hamrende godt og vedkommende teater! Hvad kan vores forskellige venskaber ude i det virkelige liv faktisk holde til? I løbet af stykket kom jeg uundgåelig til at tænke på min ven, håndværkeren og hans pædagog-kone, som hverken ryger eller lever ekstravagant, men for hvem det var en gammel drøm engang at kunne eje en Audi! Det viste sig, at lige dér gik grænsen imellem familiebånd og smålig misundelse langt ind i familie- og vennekredsen. Det kunne man ikke - og slet ikke som håndværker "tillade sig". Ak ja, virkeligheden overgår ofte fiktionen, og pludselig blev 200.000- maleriet i teaterets fiktive form særdeles nærværende og vedkommende.

Tag dine bedste venner med i teateret næste gang og udfordr dem på jeres holdninger - kan jeres venskab holde til et teaterstykke?

KUNST-anmeldelse på Svalegangen

Den 2. november 2009

Af Lene Ravnbøl

Så skændes de igen på scenen i Svalegangen! Lige så godt og begavet som i "Guitaristerne", men anderledes.

Vi er nu i fransk regi, og stykket "kunst" er skrevet af den meget succesrige unge franske dramatiker Yasmina Rezas, der i disse år fører sig frem på de europæiske scener.

Tre venner i trediverne har holdt sammen i 15 år, men da den ene køber et maleri til en mindre formue, giver det anledning til, at vennerne må tage deres følelser for hinanden op til revision. Og det går ikke stille af!

Vennerne spilles af så gode kræfter som Lars Ranthe, Kristian Ibler og Paw Henriksen, som vi alle kender fra skærmen derhjemme. De er tre typer, som arbejder godt sammen, og man sidder og småklukker over de fine replikker, der mundret og let flyger rundt imellem dem. Der er fart over feltet, og det var en fordel, at stykket ikke blev delt af en pause for, hvordan gør man det midt i et godt skænderi?

Der mundhugges og provokeres meget, og venen Yvan føler sig klemt som en lus mellem to negle, når han forsøger at mægle mellem de to mest opfarende venner, men han afslører også, at det er en 15 år gammel følelse, så ER det lige købet af maleriet, der sætter sindene i kog, eller ligger der konflikter bag, som de tre har haft med sig gennem årene?

Jeg kan anbefale århusianerne at gå i Svalegangen og selv tage stilling. Der er en god stemning og tone i omgivelserne med den hyggelige bar, hvor man kan tage sig en drink inden, i pausen (når der er en!) eller efter forestillingen. Og hvis man som jeg gerne vil komme i god tid pga. parkering, er man velkommen til at tage en sandwich eller lignende med og nyde den i baren til teatrets drikkevarer. Helt fint.

Slip julegaveindkøbene for en kort bemærkning og nyd at gå i teatret.
Det ER inspirerende at være til stede lige når tingene sker!

Fransk ordkløveri i komisk og intelligent "kunststykke"

Den 3. december 2009

Af Peter Mygind

Allerede inden man for sat sig i salen, får man indtrykket af en måske lidt anderledes forestilling. I hvert fald ser man de 3 aktører gå og male væggene i salen - smilende til publikum. Det maleriske er der selvfølgelig noget symbolsk i, ligesom det heller ikke er tilfældigt, at farverne står i det franske flags tegn.

Hvad er det der binder os sammen som venner? Og hvordan reagerer vi, når andre tager afstand fra eller har en anden holdning end os selv? Det er nogle af de emner, der muntert og begavet bliver behandlet i stykket KUNST.

I korte træk handler stykket om 3 venner, der er lige så forskellige som nat og dag. Det kommer blandt andet til udtryk, da de bliver konfronteret med Serge's nyindkøbte kunstmaleri. De kan ikke blive helt enige om, hvorvidt maleriet er 200.000 franc værd, eftersom det stort set er nøgent (hvidt). Det kommer der en række diskussioner, argumentationer og en stor mængde ordkløveri ud af. Under hele forløbet er det den selvsikre (og ifølge sig selv) kunstbegavede Serge samt Marc, der fører an i de verbale slagsmål. Yvan er den bløde og følsomme type, der hele tiden forsøger at glatte ud mellem de 2, men som oftest bare selv bliver viklet ind i skænderierne, selv om han er den mest uskyldige af de 3.

Grænsen mellem venner og uvenner er til tider flydende mellem de 3. På en måde synes de 3 at have det godt i hinandens selskab, men glansbilledet forplumres, da det viser sig at ikke alle ord har været sande, men nogle måske mere halve løgne for at dække over noget.

Skuespillerne gør det fremragende i de 3 roller og fungerer på hver deres måde som en slags franske klovne. Specielt den (endnu) nok mindst kendte af de 3, Kristian Ibler, gør det glimrende som den vattede og naive Yvan. I hans kamp for forsoning og hans tro på sit forestående ægteskab giver han prøver på stor komisk talent, der sikkert kunne bringe ham vidt som stand-up komiker.

KUNST er særdeles underholdende og velskrevet, og rent sprogligt er det ordkløveri på meget højt plan. Det er fransk lune, når det er bedst.

Kunst

Den 5. december 2009

Af Julie Thing

På trods af, at forestillingen "Kunst" tager udgangspunkt i en heftig diskussion om kunsten værdigrundlag, er det venskab som er det vigtigste tema.

Marc's investering i et kunstværk, som udgør et 'rent' hvidt lærred, sætter blus i hans 'gamle' ven Serge. For Serge er denne handling et tydeligt tegn på at de er vokset fra hinanden. Det udvikler sig til en erkendelse af deres grundlæggende forskellighed, og sætter spørgsmål til venskabets fundament. Hvad skal der til for at være venner? Kan man være venner når man er uenige? Denne situation sætte hårde betingelser for deres genforening, ikke mindst idet Yvan, som den tredje part i venskabet, kommer ind i billedet..

I min situation var temaet meget relevant. Midt i min ungdoms hektiske og rodløse tilstand, hvor alt skal opleves samtidig med at jeg ønsker at holde fast i det jeg har, optræder dilemmaet om venskabets grundlag ofte.

Med titlen bliver det tydeligt at begrebet 'kunst' spiller en central rolle i forestillingen, og jeg syntes også det er interessant og oplagt at dette udgangspunkt belyser temaet venskab. Det blev dog til forestillingens svaghed, at handlingen ikke var mere omfattende. Jeg blev hurtigt træt af at offerrollen i diskussionen blev kastet rundt mellem dem, og at raseri-anfaldende gik på tur, alt sammen med udgangspunkt i 'det hvide lærred'. Det kunne have været rart at den heftige diskussion blev suppleret af lidt handling.

Skuespil-præstationerne var derimod i top. Det var nogle overbevisende karakterer som blev fremstillet, forestillingens oprivende stemning blev håndteret med elegance.

Alt i alt var det altså med blandede følelser at jeg modtog denne forestilling.